

π. Συμεών Βενετσιάνος: Μελετούμε τους αγίους, για να ζηλέψουμε τους αγίους

/ [Ενορίες](#)

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε τη Δευτέρα 8 Νοεμβρίου (Νεκταρίου Πενταπόλεως του εν Αιγίνη, Ονησιφόρου μάρτυρος, Ματρώνης οσίας) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Βενετσιάνος, Θεολόγος, Γεν. Διευθυντής Ιδρύματος Νεότητας και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η ομιλία του π. Συμεών ήταν αφιερωμένη στον άγιο Νεκτάριο και στην συμπλήρωση 60 χρόνων από την αγιοκατάταξη του, το 1961. Βεβαίως, όπως παρατήρησε, και πριν από εκείνη τη χρονιά, οι χριστιανοί τιμούσαν και ευλαβούνταν τον άγιο. Ήξεραν ότι ήταν ένας άνθρωπος ξεχωριστός, ευλογημένος από τον Θεό και αφοσιωμένος σ' Εκείνον

Αλλά το 1961, η Εκκλησία με επίσημο τρόπο, αναγνώρισε αυτό που οι πιστοί ήξεραν, βίωναν και τιμούσαν, την αγιότητα του Μητροπολίτη Πενταπόλεως Νεκταρίου, του θαυματουργού.

«Ο άγιος Νεκτάριος άνοιξε την ιερά χορεία ευλογημένων και οσίων μορφών του 20ου αιώνα, που προχώρησε κι έφτασε μέχρι και τις ημέρες μας, με τους σύγχρονους αγίους.

Γιατί εάν οι προηγούμενοι αιώνες, ήταν οι αιώνες των νεομαρτύρων, ο 20ος αιώνας ήταν ο αιώνας των οσίων μαρτύρων, των ευλογημένων εκείνων ανθρώπων που δοκίμασαν το λευκό μαρτύριο της συνειδήσεως, της ασκήσεως, της νήψεως, της προσευχής, της νηστείας, της αληθινής και πραγματικής ένωσης με τον Θεό».

Οι χριστιανοί λοιπόν, συνέχισε ο π. Συμεών, τιμούσαν από νωρίς τον άγιο Νεκτάριο και σήμερα συνεχίζουν τόσο πολύ να τον αγαπούν και να τον τιμούν, γιατί ο άγιος είναι ο Χριστός, είναι το Ευαγγέλιο. Όπως όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας, έτσι κι εκείνος, πήρε τις σελίδες του Ευαγγελίου, τις λέξεις, τα γράμματα, και τα έκανε ζωή του, καθημερινή του πραγματικότητα. Γι' αυτό οι άγιοι είναι τα σαρκωμένα Ευαγγέλια, γιατί αυτά που κήρυξε ο Χριστός, τα βλέπουμε στη ζωή των αγίων.

Μίλησε ο Χριστός για την ανάγκη της πίστεως, της απόλυτης εμπιστοσύνης στον Θεό Πατέρα. Και ο άγιος Νεκτάριος βίωσε την απόλυτη πίστη και εμπιστοσύνη στο θέλημα και την πρόνοια του Θεού. Κήρυξε ο Κύριος την συγχωρητικότητα και ο ίδιος την εφάρμοσε πάνω στον Σταυρό. Και ο άγιος Νεκτάριος βίωσε την συγχωρητικότητα και την ανεξικακία.

Δεν υπάρχει σχεδόν κανένα είδος κατηγορίας και συκοφαντίας, που να μην εκτοξεύτηκε εναντίον του αγίου Νεκταρίου, τόσο από την κοινωνία, όσο και από μέρος της Εκκλησίας. Αλλά ο άγιος ήταν εκεί, με ανοιχτή την αγκαλιά, με ανοιχτή την καρδιά της αγάπης, για να δεχτεί τα ραπίσματα και να συγχωρήσει.

«Να δεχθεί τις άδικες επιθέσεις εναντίον του, που κάποιες φορές ξεκινούσαν από ανθρώπους της Εκκλησίας. Ο άγιος έκανε υπακοή σε αυτό που η διοικούσα Εκκλησία αποφάσιζε. Δεν έφτιαξε την δική του Εκκλησία, δεν αποσχίστηκε, δεν αποτοιχίστηκε, αλλά έμεινε εκεί.

Γιατί ήξερε ότι δεν υπάρχει τίποτε γλυκύτερο από την μητέρα Εκκλησία . Που μπορεί καμιά φορά να φέρεται ως μία αυστηρή μητριά, αλλά πίσω από αυτήν την φαινομενική αυστηρότητα, υπάρχει το Πνεύμα του Θεού Πατέρα, υπάρχει Εκείνος που γνωρίζει τα βάθη της καρδιάς των ανθρώπων και μπορεί πάντοτε να αναδείξει το δίκαιο και την αγιότητα των ανθρώπων.»

Γι' αυτό και όπως τόνισε ο π. Συμεών, ο άγιος ταπεινώθηκε, έσκυψε το κεφάλι, έκανε υπακοή στις όποιες αποφάσεις της κοινωνίας και της Εκκλησίας και ακολούθησε τον δρόμο που κάθε φορά ανοίγονταν μπροστά του. Και προπορευόταν πάντοτε το παντοδύναμο χέρι του Θεού. Και γι' αυτό ο άγιος μπορούσε να μεταμορφώνει τους δρόμους του μαρτυρίου, σε δρόμους της μαρτυρίας.

Απ' όπου κι αν πέρασε ο άγιος, άφηνε ανεξίτηλη την παρουσία της χάριτος του Θεού κι όλοι μιλούσαν για εκείνον που δονούσε τις καρδιές των ανθρώπων. Ο άγιος μιλούσε, όχι τόσο στο νου, αλλά στις καρδιές των ανθρώπων. Είναι αυτό το χαρακτηριστικό των αγίων, να έχουν μόνο εκείνοι, τα κλειδιά που ξεκλειδώνουν τις καρδιές.

Τιμούμε τους αγίους, μελετούμε τη βιοτή τους, σπουδάζουμε και στοχαζόμαστε πάνω στο άγιο παράδειγμα τους, όχι για λόγους ιστορικούς ή ακαδημαϊκούς, αλλά για να καθρεφτίσουμε την ψυχή μας.

Μελετούμε τους αγίους, για να ζηλέψουμε τους αγίους, για να πάρουμε κάτι από το παράδειγμα τους. Και μελετώντας τους αγίους, στην πραγματικότητα μελετούμε τον ίδιο τον Θεό. Γιατί, όπως είπε χαρακτηριστικά ο π. Συμεών, οι άγιοι είναι οι μικρογραφίες του Θεού, είναι οι μικρό-Χριστοί, μέσα στην ιστορία και την αιωνιότητα.

Μελετούμε την ζωή του αγίου Νεκταρίου, για να πάρουμε από εκείνον όλα αυτά που καταστόλιζαν την αγία βιοτή του. Την πίστη, την απόλυτη εμπιστοσύνη του στον Θεό, την συγχωρητικότητα, την ανεξικακία, σε καιρούς δύσκολους που δοκιμάζεται, αμφισβητείται ή και διακωμωδείται η πίστη μας, που δεν αντέχουμε την παρουσία του άλλου.

Ο άγιος μας δείχνει τον δρόμο να μάθουμε να ανεχόμαστε τους άλλους, ότι μέσα στα μάτια του αδελφού μας μπορούμε να δούμε τον ίδιο τον Θεό, να καθρεφτίζεται η παρουσία Του. Κανέναν δεν απέκλεισε, κανέναν δεν διέγραψε, όλους τους δέχτηκε, κι εκείνους που τον αγαπούσαν, κι εκείνους που τον πολεμούσαν. Να πάρουμε ακόμη την υπακοή και την εμπιστοσύνη του στην Εκκλησία. Γιατί η Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού.

«Ο άγιος αυτόν τον δρόμο μας δείχνει. Κι όλα όσα μπορούμε να διαβάσουμε και να μελετήσουμε στο Ευαγγέλιο, μπορούμε να τα δούμε μέσα στη βιοτή του αγίου.

Ο Θεός δεν μας ξεχνά, συνοδοιπορεί με το γένος των ανθρώπων, είναι ανάμεσα μας και μας χαρίζει αυτούς τους πολύτιμους θησαυρούς, τους αγίους της Εκκλησίας μας, για να οδηγούν το σκάφος και της δικής μας ζωής.»

Την αγρυπνία μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: